

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

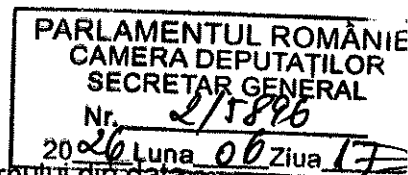
B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

JEP. LE 9

Nr. 7280/2026

17-06-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 12 iunie 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.2/2021 privind depozitarea deșeurilor (Bp.710/2025, Plx.236/2026);**

2. **Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 189/2026);**

3. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Plx.186/2026);**

4. **Proiectul de lege pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul suinelor, program de susținere a fermierilor pentru reproducția suinelor din rasa pură și hibridă pentru compensarea cheltuielilor cu creșterea și întreținerea exemplarelor până la vânzare (Bp.89/2025, Plx. 433/2026);**

5. **Proiectul de lege privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul suin în perioada 1 martie 2025 – 1 februarie 2026 în contextul crizei provocate de Pesta Porcină Africană (Bp.88/2026, Plx.432/2026);**

6. **Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 13/2013 privind serviciile poștale (Bp. 51/2026, Plx.355/2026);**

7. **Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii locuinței nr.114/1996 (Bp.648/2025, Plx.181/2026);**

8. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.312/2005 privind dobândirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice străine (Bp. 133/2026, L 255/2026);**

9. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Plx.327/2026);**

10. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate (Bp.735/2025, Plx.238/2026);**

11. **Propunerea legislativă pentru modificarea art. 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal (Bp.141/2026);**

12. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Plx.188/2026);**

13. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 18/1991 privind fondul funciar (Bp.97/2026);**

14. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.198 din 2023 a învățământului preuniversitar (**Plx.150/2025**);

15. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transporturile pe căile ferate (**Bp.73/2026, Plx.342/2026**);

16. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (**Bp.4/2026, Plx.322/2026**);

17. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție (**Bp.571/2025, Plx.133/2026**);

18. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorului (**Bp.251/2025, Plx.389/2025**);

19. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.30 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare (**Bp. 22/2026, Plx. 324/2026**);

20. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.10 din Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România (**Bp. 112/2026, Plx. 392/2026**);

21. Propunerea legislativă privind prevenirea epuizării profesionale (**Bp.749/2025, Plx.263/2026**);

22. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 487/2002 a sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice (**Bp.46/2026, Plx.386/2026**);

23. Propunerea legislativă privind măsurile de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1.252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr.168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1.724 și (UE) 2019/1.020, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative pentru activitatea de extracție a materiilor prime critice (**Bp.69/2026, Plx.379/2026**).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

~~SECRETAR DE STAT~~

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal*, inițiată de doamna senator USR Simona Spătaru împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 141/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 155 alin. (4) din *Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal*, cu *modificările și completările ulterioare*¹, în sensul majorării termenului de prescripție specială. Astfel, termenele de prescripție a răspunderii penale vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni, dacă au fost depășite cu încă o dată și jumătate, față de reglementarea aflată în prezent în vigoare, care stabilește depășirea respectivelor termene cu încă o dată.

¹ (4) Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.

II. Observații

Cu privire la rațiunea prescripției răspunderii penale, în doctrina mai veche² s-a arătat faptul că aceasta s-ar fundamenta pe ideea de realizare a represiunii prin echivalent, în sensul că infractorul a suferit destul pe toată durata termenului de prescripție, fiind veșnic sub teama de a fi descoperit, așa că această suferință echivalează cu o pedeapsă; pe inutilitatea și lipsa de eficacitate a unei pedepse aplicate prea târziu și pentru un fapt pe care opinia publică l-a uitat, aplicarea sancțiunii răspunzând în acest caz - doar unei idei abstracte de justiție și nu necesității, care a încetat; pe dificultatea de a se mai judeca o infracțiune după trecerea unui timp prea îndelungat în care probele au dispărut sau au devenit nesigure și, în fine, pe neglijența sau pasivitatea organelor judiciare.

Așadar, această instituție corespunde dreptului făptuitorului de a beneficia de o anumită previzibilitate asupra situației sale juridice cu privire la riscul de a fi tras la răspundere penală (asigurând stabilitatea raporturilor juridice)³ și funcționează ca o garanție a *principiului aflării adevărului* deoarece, odată cu trecerea timpului, probele necesare în vederea susținerii unei acuzații penale devin mai greu de obținut⁴.

Pe de altă parte, legea penală își atinge finalitatea sa numai în situația în care orice încălcare a acesteia este urmată de aplicarea sancțiunii specifice, motiv pentru care acele situații care atrag imposibilitatea aplicării unei sancțiuni sau creează un risc semnificativ de impunitate atentează la eficacitatea acesteia (a legii penale).

În concepția codului penal român, termenele de prescripție a răspunderii penale au o întindere direct proporțională cu gravitatea infracțiunii la care se referă. Astfel, art. 154 din *Codul penal* stabilește - în mod progresiv, prin raportare la diverse paliere sancționatorii -

² V. Dongoroz, *Drept penal. Reeditarea ediției din 1939*, Asociația Română de Științe Penale, București, 2000, p. 568-569.

³ Este ceea ce a fost denumit, cu referire la instituția prescripției, drept „dreptul de a fi uitat”, (exprimat în Opinia Avocatului General Gand în cauzele ACF Chemiefarma NV v Commission of the European Communities, Buchler & Co. v Commission of the European Communities, Boehringer Mannheim GmbH v Commission of the European Communities), în sensul că acesta „... exprimă un adevăr comun în termeni juridici, adică timpul este marele vindecător; că după o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp vine întotdeauna un moment în care, în relațiile sociale, trecutul nu mai poate fi pus în discuție”.

⁴ „Limitation periods, which are a common feature of the domestic legal systems of the Contracting States, serve several purposes, which include ensuring legal certainty and finality and preventing infringements of the rights of defendants, which might be impaired if courts were required to decide on the basis of evidence which might have become incomplete because of the passage of time” în Hotărârea Ct.E.D.O în cauza Coeme și alții contra Belgiei din data de 22 iunie 2000.

termene diferite în vederea stingerii dreptului statului de a trage la răspundere penală pe cel care se face vinovat de săvârșirea unei infracțiuni. Sub acest aspect, se poate observa că - din perspectiva prescripției generale - aceste termene sunt suficient de largi încât să permită organelor judiciare să descopere săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală și să pună în funcțiune mecanismele procesului penal.

Odată ce fapta a fost descoperită, este necesar ca organele judiciare să aibă la dispoziție timpul necesar în vederea soluționării definitive a cauzei, fără ca prin aceasta să se aducă atingere duratei rezonabile a procesului penal.

După cum se precizează și în *Expunerea de motive* a inițiativei legislative, realitatea practică arată că, uneori, organele judiciare nu reușesc să aducă la îndeplinire obligația statului de tragere la răspundere penală ca urmare a depășirii intervalului de timp în care le este permis să o facă. Această împrejurare a fost receptată de către inițiatorii propunerii legislative ca putând fi justificată exclusiv prin lipsa de adaptare a legislației penale la realitățile practice curente.

Cu toate acestea, trebuie precizat că motivele prescrierii unor fapte penale sunt diverse: uneori poate fi vorba despre pasivitatea organelor judiciare ori de împrejurarea că săvârșirea faptei a ajuns târziu la cunoștința acestora, alteori chiar de conduita participanților la procesul penal sau, de cele mai multe ori, de o consecință a lipsei resursei umane necesare în vederea funcționării optime a instituțiilor responsabile. În toate cazurile, garanțiile inerente procesului penal imprimă și ele, prin natura lor, o anumită lentoare a procedurilor.

Chiar și în aceste condiții, este totuși greu de argumentat că, spre exemplu, un interval de timp de 16 de ani pentru soluționarea definitivă a unei infracțiuni precum luarea de mită (pentru care legea prevede un termen de prescripție generală de 8 ani) ar fi insuficient, indiferent de complexitatea dosarului.

De altfel, trebuie observat și faptul că, din punct de vedere istoric, termenul de prescripție specială a răspunderii penale a fost crescut în mod semnificativ: potrivit *Codului penal* din 1968, termenul prescripției speciale se considera îndeplinit dacă termenul de prescripție generală era depășit cu încă jumătate, urmând ca - începând din anul 2012, urmare a modificării operate prin *Legea nr. 63/2012*⁵ - să se considere îndeplinit

⁵ pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

dacă este depășit cu încă o dată. Soluția a fost preluată și în codul penal actual prin *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*.

În atare condiții, dacă chiar și după o dublare a termenului de prescripție specială există dosare penale care încă se finalizează ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, se naște întrebarea legitimă, dacă intervenirea unei astfel de cauze de încetare a procesului penal poate fi, pe drept cuvânt, atribuită unei deficiențe a legislației.

Este adevărat că legiuitorul edictează legi și este oarecum firesc ca soluția cea mai facilă pe care o poate identifica - și care, în considerarea menirii sale constituționale, îi este cea mai la îndemână – să fie modificarea legislației prin majorarea termenului de prescripție specială în sensul propus de către inițiatori.

Cu toate acestea, deși preferabile în majoritatea cazurilor, soluțiile simple nu sunt întotdeauna compatibile cu situațiile complicate. Drept urmare, cu ocazia deliberării asupra oportunității unei soluții legislative precum cea propusă, legiuitorul ar putea lua în considerare (pe lângă cele precizate anterior) inclusiv următoarele considerente:

- un prim aspect vizează faptul că, oricât de nepopulară s-ar putea înfățișa la nivelul percepției publice, prescripția răspunderii penale constituie o cauză naturală de stingere a raporturilor penale de conflict, astfel încât incidența sa în limite rezonabile reprezintă o realitate care trebuie acceptată;

- al doilea aspect se referă la necesitatea majorării termenului de prescripție specială a răspunderii penale în contextul menținerii sau agravării unor probleme structurale ale sistemului judiciar (*e.g.*, volum mare de activitate raportat la nivelul deficitului de personal). Există posibilitatea ca o astfel de soluție legislativă să constituie doar o rezolvare limitată, cu costul depășirii termenului rezonabil de soluționare a unora dintre cauze și cu riscul involuntar de a masca probleme reale.

În principiu, menționăm că o astfel de soluție legislativă intră în marja de apreciere a legiuitorului, potrivit politicii penale a statului. Astfel, potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, Parlamentul se bucură de o competență exclusivă în reglementarea măsurilor ce țin de politica penală a statului [cu titlu

exemplificativ, menționăm *Decizia Curții Constituționale a României nr. 405/2016*⁶, paragraful 66].

În lumina celor arătate anterior, adoptarea inițiativei legislative rămâne la aprecierea Parlamentului, cu mențiunea însă că, exceptând consecințele majore dar temporare ale deciziilor Curții Constituționale în materie de prescripție, soluția legislativă actuală este principal corectă și suficientă, modificarea sa nefiind necesară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLDJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

⁶ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.